

Role strachu, ega a intelektu v našem životě

Jsme individualizované jednotky vědomí, které se vyvíjejí směrem ke stvořiteli. Na této cestě se učíme jak si rozvinout méně chaotickou mysl/vědomí. Klíčovou roli v tomto procesu hraje správné pochopení role a funkce našeho ega. Abychom mohli chápat ego, musíme pochopit strach. Strach je generován ignorancí vědomí, pokud má nízkou úroveň. Strach a vědomí nízké úrovně se navzájem podporují a vytvářejí.

Evoluční tlak vychází ze 4 základních motivací:

- 1) přežití a materiální zajištění
- 2) vztah mezi muži a ženami a sex
- 3) vliv, moc a ovládání
- 4) sebe-zdokonalení, láska a strach

(První tři jsou přímým důsledkem fyzické evoluce.)

Každý z nás má v sobě určitým způsobem namíchaný všechny čtyři tyto motivace. A je to právě tato směs, která řídí naše životní volby. Jakmile si člověk uvědomí, že mu chybí některá z prvních motivací, vytvoří se strach (zvláště pokud je úroveň vědomí nízká). Strach se také může vytvořit z nedostatku znalostí a porozumění – tedy z nejistoty neznámých možností. Obavy, úzkost a pocity nepatřičnosti plodí pocit nejistoty a strach. Ignorance pak rozfoukává plameny strachu, které se mohou snadno rozhořet do ohně pocitů nejistoty, která se navzájem posilují.

Strach je v záměru nebo motivaci, není akci. Strach jako produkt záměru představuje stav vědomí, kdy ignorance je chycena v omezeném pohledu na svět. Strach je jako rakovina mysli. Záměr, který je naplněn strachem, pak řídí naše akce, které pak neobsahují porozumění ani vizi. Podobně jako rakovina těla, strach oslabuje a ničí svého nositele.

Ego je přímým produktem strachu. Ego generuje naše potřeby, chtění, očekávání a touhy, jako součást krátkodobé snahy redukovat úzkost.

Touhy jsou generovány chtěním a potřebami, ale ne všechny touhy jsou postavené na strachu a tudíž neefektivní. Základní touhy jako je sex a hlad nemusí být postaveny na strachu. Například touha zlepšovat se (při správném záměru) může být silnou pozitivní motivací. Když tady mluvím o touhách, mám na mysli touhy, které přicházejí jako reakce na potřeby ega.

Ego a intelekt jsou výrazem jednotlivce a odrážejí jeho kvalitu vědomí. Strach je jeho reakce na pocit zranitelnosti a problémy. Ego žije a pracuje mezi strachem a touhami na jedné straně a intelektem, který má za úkol neutralizovat ničivý vliv strachu. Intelekt také pomáhá definovat a soustředit se na naplnění tužeb.

Uvedu jednoduchý příklad strachu: pocit nepatřičnosti spolu s touhou vypadat patřičně. Potřeba ega je uspokojena i jednoduchým povrchním trikem, který pomůže egu popřít existenci problému. Nevadí, že tento trik je průhledný pro ostatní lidi. Ego je nuceno vytvořit takový pohled na věc, který sníží úzkost vytvořenou strachem. Jakýkoliv pohled, který bude fungovat rychle, je uspokojivý. Díry a nesrovnalosti v tomto pohledu ego rychle zaplní nějakými pohodlnými vírami. Je to úkol ega snižovat úzkost a pocit nepohodlí tím, že zamete nepříjemné strachy pod koberec. To je jeho hlavní způsob: pryč z očí, z mysli, z vědomí. Pryč z osobní reality.

Ego a intelekt společně vytvářejí a ospravedlňují tyto touhy, potřeby, očekávání a víry, které jsou potřeba k tomu, aby omezily vliv strachu na funkční vědomí člověka. Jejich posláním je dosáhnout toho, aby se člověk pořádkem dobře cítil. Jakýkoliv trik či podvod je k tomu dobrý. Jejich hlavní strategie je vytvořit fantazii o moci, důležitosti, správnosti, kompetenci, nezranitelnosti, nadřazenosti či cokoliv dalšího, co pomůže potlačit úzkost vytvořenou strachem. Tyto fantazie a iluze pak ovlivňují způsob vnímání reality.

Z těchto tří vlivů (strach, ego a intelekt) jen strach má skutečnou moc. Ti druzí se musí spolehnout na triky a iluzi. Ale co síla intelektu? Lidský intelekt je evoluční dosažení, na které jsme nejvíce hrdí. Náš intelekt nám dává evoluční výhodu, která nám dovoluje vládnout ostatním tvorům a vykořisťovat Zemi. Velmi často, to co pokládáme za logické myšlení, dělá náš rozvoj těžší. Neustálé ospravedlňování potřeb a tužeb našeho ega, jako zjevně logické požadavky důležité pro naše štěstí ukazuje, jak je náš intelekt překážkou pro úspěšný rozvoj vědomí. Tím, že ospravedlňuje naše víry (prezentuje je jako racionální), se stává náš intelekt součástí mechanismu pasti. Většina z nás si myslí, že jsme mnohem více logičtí, než ve skutečnosti jsme. Když přijde na

aktivity, které jsou pro evoluci vědomí nejpřínosnější (chování ve vztazích, při rituálech a ceremoniích) většina z nás se chová velmi málo logicky.

Náš intelekt je bezpochyby zdrojem naší technické moci. Naše schopnost používat a navrhovat ještě lepší nástroje, hromadit zdroje a přechytračit matku Zemi, jeden druhého a sama sebe, je oslavou vynalézavosti našeho intelektu, oslavou moci naší matematiky a naší nezkrotné touhy ovládat a dominovat. Nicméně, z hlediska vědomí, osobní moc znamená schopnost dělat správná rozhodnutí, která vedou ke správnému jednání. A tato moc vychází z kvality vašeho vědomí, ne ze schopnosti vynucovat si věci tak, aby byly pro naše uspokojení.

Intelekt však má i užitečnou úlohu: najít ztracené klíče, dostat se z deště do sucha, stát se inženýrem atd.

Abychom viděli jasně, musíme se nejdříve odpoutat a zbavit strachu. Až se zbavíme strachu nebudeme potřebovat ego. Ty základní potřeby, které nám zůstanou, budou přirozené, zdravé a v souladu s duchovním růstem a nebudou v sobě obsahovat konflikt.

Abychom pochopili ego, musíme porozumět i jeho opaku, kterým jsou pokora a soucit. Pokora vytváří prostor pro sebedůvěru, jistotu, účel, vášeň a přijetí omezení. Tato omezení mohou být jak vnitřní (vycházející z omezeného chápání a znalostí) nebo vnější (vycházejících z přírodních zákonů, vlastností a požadavků reality).

Jen člověk, který plně oceňuje hodnotu a význam ostatních a také svoji vlastní zodpovědnost sloužit, dokáže nalézt pravou pokoru. Pokora rodí soucit a naopak.

Pokora a soucit jsou opravné mechanismy pro ego, zatímco znalost a odvaha jsou opravné mechanismy proti strachu. Pokud tyto mechanismy fungují dobře, je výsledkem láska. Naše schopnost milovat je tím větší, čím více jsme schopni zbavit se strachu. Beze strachu není potřeba ego. Zvyšováním kvality vědomí se zvyšuje naše schopnost milovat a pomáhá nám, aby náš záměr a naše činy byly plné lásky.

Je zřejmé, že naše spirituální kvalita je přímo úměrná naší schopnosti milovat. Pamatujte si, že cokoli se nám děje, děje se v tom správném okamžiku pro náš růst a jsme to my sami, kdo si může vybírat lásku v každé situaci. Každá zkušenost je dar a záleží jen na nás, jak se k ní postavíme. Je důležité, abychom se soustředili na to, být v souladu s láskou a důvěrou. Stůjte si za svojí vlastní silou. Milujte se více, než je vaše potřeba vztahu. Milujte se více, než je vaše potřeba udržet si lidi ve svém životě. Vyčistěte svůj život od omezujících vzorců a postojů. Pamatujte si, že si vytváříme svoji vlastní realitu svými myšlenkami, slovy, pocity a činy. Když něco nebude fungovat správně, udržujte svoji víru, že nový a lepší život nahradí ten starý. Přijměte zodpovědnost za svoji mysl a za svůj život.

Posílám lásku a modlitby
~ Jorge ~